

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

hr. Foged Pedersen for den fyldige, præcise og personligt engagerede redegørelse.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen brugte udtrykket om den her foreslåede forhøjelse, at den var for beskeden. Det har jeg skrevet med store bogstaver på papiret.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross havde forskellige bemærkninger at gøre vedrørende bestyrelsens omfang, ansøgningernes duplikering — det er jo dog kun et øjebliksarbejde — og folketingets repræsentation i bestyrelsen. Jeg synes nu nok, at på det sted kan et samarbejde mellem videnskabsmænd og politikere være på sin plads, da det jo drejer sig om forbindelser til udlandet og samarbejde med udlandet af almen interesse.

Det ærede medlem hr. Morten Lange var inde på problemet om oversætternes kvalifikationer, deres betaling o. s. v., alt sammen problemer, der naturligst drøftes i det udvalg, der ønskes nedsat, og som jeg skal give de oplysninger, jeg er i stand til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Foged Pedersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om de kulturhistoriske lokal-museer.

(Lovforslaget (nr. 65) findes i tillæg A. sp. 479, fremsættelsen i tidenden sp. 1504).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ditlevsen: Efter at loven om de kulturhistoriske museer nu har været prøvet i praksis gennem 5 år, tror jeg nok, der ud

over landet har dannet sig det almindelige indtryk, at museums kredse anerkender lovens hovedprincipper som værende af værdi, ligesom det erkendes, at loven har medvirket til at skabe øget interesse omkring de kulturhistoriske museers arbejde.

Af talmaterialet i bilaget til lovforslaget fremgår, at lovens tilskudsbestemmelser har medvirket til en betydelig forøgelse af de såkaldte stedlige tilskud til de lokale museer.

Talmaterialet omfatter imidlertid kun de indtil nu statsunderstøttede museer, men det er min overbevisning, at ville man foretage en nærmere undersøgelse blandt de museer, som endnu ikke har opnået statsunderstøttelse, skulle en sådan undersøgelse nok vise, at også disse museer har kunnet forøge deres stedlige tilskud ganske væsentligt siden lovens vedtagelse i 1958.

Forståeligt nok har denne øgede tilgang af pengemidler betydet en opmuntring for museumsledelserne, ganske enkelt fordi denne bedrede driftsøkonomi har givet øgede muligheder for, at disse ledere har kunnet udbygge museerne.

Det er en personlig erfaring, at også bestemmelserne i lovens § 2, stk. 2, hvorefter landsdelsmuseernes fagligt uddannede medarbejdere kan være til rådighed for ikke mindst de mindre museer, er accepteret af museumsledelserne som værende af meget betydelig værdi. De museer, der i løbet af de 5 år siden lovens vedtagelse har draget nytte af råd og vejledning fra disse faguddannede medarbejdere f. eks. med hensyn til registrering, sortering af samlinger, nyopstillinger o. s. v., har været meget taknemlige for denne håndsrækning. Det er jo også tydeligt for enhver interesseret, at de steder, hvor museumsledelsen har samarbejdet med landsdelsmuseernes kyndige fagfolk, har museernes samlinger publikumsmæssigt set fået en langt større værdi, hvad der i øvrigt mange steder har givet sig udtryk i et stigende antal besøgende.

Når det således har vist sig, at loven af 1958 har svaret til sit formål, er der også grund til at være tilfreds med, at den højt-ærede minister med det foreliggende lovforslag ikke ændrer lovens hovedprincipper, men kun foreslår ændringer af tilskuds-